

De

Dorpskrant

*i
voor*

*e
Sirjanland
e*

**Jaargang 4
Nr.2 (oktober) 2005**

Redactioneel

Oktober is de wijnmaand maar ook de maand van 'De Sirene'. Een gloednieuw exemplaar ligt voor u klaar, waar weer heel hard aan is gewerkt. Wij doen dat met heel veel plezier en daarom leek het ons leuk om te weten of u 'De Sirene' ook kunt waarderen. Wij vragen 1 minuutje tijd (maximaal) om uw mening omtrent 'De Sirene' te laten weten. Midden in dit krantje vindt u een papier met twee vragen. Door die te beantwoorden laat u ons weten hoe het dorp over 'De Sirene' denkt.

U kunt het briefje brengen op de volgende adressen:

Lageweg 32

Sportweg 2

Dillingweg 16

Korte Noordstr 1

Maar op 20-10-2005 komen we het ophalen. Alvast Bedankt.

Natuurlijk hebben we ook de vaste rubrieken zoals Trugkieke, Klassewerk en de Kookpen.

Deze editie natuurlijk ook over Sir 700 en een verslag over de avonturen in Australië van Kees Krabbe.

Zoals u ziet zit 'De Sirene' weer boordevol, maar als u talent heeft voor schrijven (bvb. columns) dan maken we graag een gaatje! Alle kopij is welkom, denkt u dat uw verhaal saai is of kunt u geen verhaal maken? Bel ons, mail ons, schrijf ons; wij helpen u graag met uw verhaal op papier te zetten.

Heeft u nieuwtjes voor de dorpskrant, aarzel niet, maar pak de pen, het toetsenbord of de telefoon, stop het in de brievenbus of mail het naar dorpskrantsirene@hotmail.com.

Kopij graag inleveren voor 15 maart 2006.

De redactie wenst u veel leesplezier.

Een bericht van Kees Krabbe.

Zoals velen van jullie zullen weten ben ik opgegroeid op de boerderij aan de Sportweg en ben ik nu al een tijdje bij mijn vriendin in Australië.

Wat van de geschiedenis. Mijn Opa werkte als knecht bij een boer en heeft na WO II het bedrijf aan de sportweg gekocht en is toen samen met zijn zwager, mijn oma's broer het bedrijf begonnen. Mijn vader werkte van jongs af aan mee in het bedrijf.

Zelf ging ik al vrij jong met mijn vader naar het land. Naarmate je opgroeit ga je meer en meer meehelpen. Niet altijd leuk, maar je kon er wat zakgeld mee verdienen.

Na mijn lagere schooltijd ben ik naar de lagere landbouwschool in Middelharnis gegaan en later naar de middelbare landbouwschool in Goes. Daarna ben ik fulltime in het bedrijf gekomen.

In de loop der jaren is het bedrijf gegroeid naar ongeveer 50 ha . Er was altijd een vrij intensief bouwplan om een paar gezinnen van inkomen te voorzien.

Het was eerst een gemengd bedrijf met akkerbouw en melkkoeien. Toen de melkfabriek overging van melkbussen naar tankmelk is

besloten om met koeien te stoppen en met vleesstieren verder te gaan. Dit werd op een gegeven moment minder en zijn ook daar mee gestopt. Naast de gebruikelijke gewassen als aardappelen, suikerbieten, graan en uien werden er ook altijd bloembollen geteeld, zoals tulpen, narcissen, gladiolen, nerines. Verder teelden we prei, spruitjes en pootaardappelen. Nadat mijn grootouders zijn gestorven ben ik in hun huis gaan wonen.

De laatste jaren probeerde ik altijd om in december een tijdje op vakantie te gaan.

Op mijn reis naar Zuid Amerika heb ik Robin ontmoet. We hebben elkaar toen anderhalve dag gezien. In de zomer van 2003 ben ik naar Australië geweest. Eerst een week bij Robin thuis, dat is in de ZO suburbs of Melbourne, toen een week naar Tasmanie, later weer bij haar in de buurt en nog een weekje naar Brisbane bij een vriendin van haar. In de zomer van 2004 is Robin 3 weken bij mij geweest en toen hebben we besloten dat ik zou proberen naar Australië te gaan.

Het is voor mij een kans om mijn bedrijf ergens anders te beginnen en een gunstiger manier van werken.

Robin woont aan de rand van de suburbs, tussen de stadjes in, dus het is hier lekker rustig. Voor de winkels moeten we 10 km rijden. We leven in de foothills van de Dandenongs, dat betekent dat het wat heuvelachtig is. Robins grootmoeder heeft het huis gebouwd van blokken natuursteen hier uit de omgeving. Verwarming is voornamelijk door de open haard. Hout hebben we genoeg in het weiland rondom het huis, gumtree's (eucalyptus). Ook lopen er ongeveer 10 pony's.

Drinkwater is hier regen water van het dak. Er ligt een tank van 20 m³ om door de droge perioden te komen.

De omgeving is hier mooi, heuvelachtig en vrij veel bomen, ook rond het huis. Je ziet dus ook veel mooie vogels rondvliegen zoals, rosella's en kleine papegaai achtigen en ook de lawaaierige witte kaketoe's met gele kuif.

Ook hoor je elke dag de koekebara met zijn gelach.

Rond het huis leven ook possums (buidelrat), deze hebben nesten hoog in de bomen of proberen ergens onder het dak van het huis een nest te maken. Ze hebben scherpe nagels en kunnen heel goed klimmen. Kangoeroe's of zoals ze hier zeggen, Joey's, zie je niet echt veel. Soms zie je ze dood langs de weg net als wombat's, "verkeersslachtoffers". Koala's leven niet in onze directe omgeving. Vogelbekdieren, slangen en spinnen zijn hier wel in de buurt, maar ik heb ze nooit in het wild gezien.

Wat de omgeving betreft, naar het westen is het een uurtje rijden naar Melbourne, naar het Oosten is het enkele uren rijden naar de Victorian Alps, waar je in de winter kunt skiën. Naar het zuiden ben je in een uur aan de kust. Een half uurtje naar het noorden zit je in de Dandenongs, een mooie omgeving met veel heuvels, bossen en nationale parken.

Aan de westkant van Melbourne heb je langs de kust Great Ocean Road. Ook zijn daar de 12 apostelen, rotsen die aan het vaste land zaten maar door water erosie, van het vaste land gescheiden zijn.

Dit proces gaat nog steeds door. Zo is pas 1 van de apostelen ingestort.

Toen ik in Australië kwam heb ik eerst een poosje op een groente teelt bedrijf gewerkt en nu werk ik bij een bloemenkweker (natuurlijk tulpen).

Zo nu en dan bezoek ik andere bedrijven en maak een praatje.

Zo leer ik de mogelijkheden en onmogelijkheden van Australië kennen.

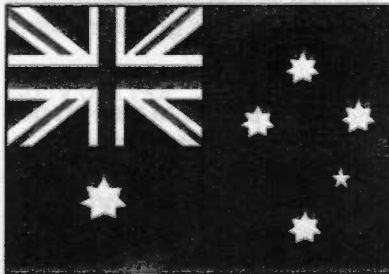
Zo af en toe rij ik een rondje in een bepaald gebied en kijk wat er allemaal groeit en hoe het groeit.

Met Robin gaat alles goed en we hopen eind november te trouwen, daarna komen we een paar weekjes naar Nederland.

Ik mis hier natuurlijk wel koninginnedag en de dorps- BBQ en natuurlijk het grote dorpsfeest in september.

Groeten uit Australië

Kees

Terugblik Fototentoonstelling Sirjansland 700 jaar.

In mei/juni afgelopen jaar was ons gevraagd of we een fototentoonstelling met oude foto's van ons dorp zouden willen samenstellen i.v.m. het 700-jarig bestaan van ons dorp. Wilma Struijk en Ingrid Krabbe zouden zich voornamelijk bezighouden met het verzamelen van foto's en toelichtingen en ikzelf, Corry op't Hof, zou mij meer bezighouden met het technische gebeuren zoals het scannen en afdrucken van de foto's. Eén ding was ons al snel duidelijk, veel tijd hadden we niet, dus zo vlug mogelijk proberen aan foto's te komen. Hierbij waren we het er al snel over eens dat **Sir nog steeds leeft** en dat de tentoonstelling **herkenning op moet roepen bij jong en oud**.

We zouden dan ook willen proberen om ook van de activiteiten welke de afgelopen jaren hebben plaatsgevonden nog foto's te verzamelen. Dit bleek eigenlijk nog moeilijker dan de oude foto's, want na enkele oproepen in de krant en de folders kwamen de oude foto's langzaam binnendruppelen en hadden we er op een gegeven moment meer dan we hadden verwacht en konden we een selectie gaan maken. Voor de recentere foto's moesten we nog wat gerichter aan mensen vragen en een beroep doen op onze eigen fotoalbums.

Op maandag voor het feest was het dan zover, we konden de foto's op gaan hangen. Ook wij kregen nu het totale plaatje te zien en de eerste reacties die we te horen kregen waren positief, maar we hadden niet het gevoel dat het helemaal af was. Vooraf hadden we besloten om niet al te veel aandacht aan de ramp van 1953 te besteden, omdat dit in 2003 tijdens de 50-jarige herdenking ruimschoots aan de orde was geweest, maar nu hadden we toch wel het idee dat er een belangrijk stukje geschiedenis ontbrak. We waren al in het bezit van de foto's die tijdens de herdenking waren gebruikt en hadden nog wat ruimte. Het besluit op dinsdag was niet moeilijk: nog een selectie over de ramp samenstellen en ertussen hangen. Met hier en daar nog wat kleine aanpassingen waren we

erop woensdagmorgen klaar voor.

Vanaf het begin van de opening op woensdagmorgen tot en met de sluiting op zaterdag aan het eind van de middag, was er geregeld een gezellige aanloop van mensen in het verenigingsgebouw voor de kunst- en de fototentoonstelling. Nooit geweten dat er zoveel kunsttalent op ons dorp schuil ging.

Zoals we zelf wel wisten waren onze toelichtingen niet compleet en zouden er ook wel wat fouten in zitten. Fijn was het dan ook samen met de bezoekers over de foto's te praten en de verhalen aan te horen die bepaalde foto's bij de mensen op riepen. Samen met hen hebben we de toelichtingen weer wat completer kunnen maken. Leuk was ook om het enthousiasme te zien waarmee sommigen bezig waren om ons hiermee te helpen. Ik zelf ben nog niet zo oud, maar heb heel wat mensen gezien die ik enkel uit verhalen en van de foto's kende. Het was best wel veel werk, maar zeker de moeite waard.

Tot slot wil ik nogmaals iedereen hartelijk bedanken voor het ter beschikking stellen van de foto's en de toelichtingen, want zonder jullie medewerking was het niet mogelijk geweest om de tentoonstelling zo samen te stellen.

Corry op't Hof

Bedrijvigheid

Helaas heeft het bedrijf wat benaderd is de kopij niet geleverd.

De redactie.

Klassewerk

Groep 1 / 2 / 3:

Leonie Kik :

Ik vond het visjes hengelen het leukste. Ik heb er 6 gevangen!

Quinten Berrevoets:

Ik vond de disco zo leuk. Dat ik lekker kon dansen!

Leroy Vis:

Ik vond het vechten met de nep zwaarden leuk. Machiel had een plastic zwaard en andere kinderen hadden houten zwaarden. Maar ik vond het ballen gooien het leukste!

Bart van Duijn:

Ik vond de disco het leukste. Ik wou er gewoon blijven!

Sarah van Dalen:

Ik vond de disco het leukste. Ik vond de gekleurde lampen zo mooi!

Martin op 't Hof:

Ik vond het podium leuk. Mijn vader had zo'n mooie hoed op! (op vrijdagavond bij het toneel).

Willemieke Boonman:

Het leukste vond ik de disco. Ik vond de lichtjes zo leuk!

Manuela Vis:

Ik vond de muizen zo leuk. Die zag ik op de film!

Kimberly Vis:

Ik vond de disco het leukst. Ik heb lekker gedanst!

Marjolein Dooge:

Ik vond alles leuk. De spelletjes, de disco en 's avonds!

Kevin van der Meulen:

Ik vond alles leuk. Alles wat Marjolein leuk vond. En ik vond ook het vechten leuk!

Merel Groot:

Ik vond het springkussen het leukste!

Carolien de Jonge:

Ik vond alles leuk. Ik vond het ballen gooien ook erg leuk!

Jan op 't Hof:

Ik vond met blikken gooien leuk. Ik heb het één keer gedaan.

Mark Hendriks:

Het springkussen en het zaklopen vond ik het leukste. Vooral het springen!

Leander Kik:

Ik vond het het leukste dat ik de beker heb gewonnen. Wij waren het mooiste gezin. Ik had een broek aan en een trui met lange mouwen, en ik was helemaal nat geregend. Ik ging toen maar onder de parasol zitten!

Fleur Mulders:

Ik vond de disco het leukste, want toen had ik met Willemieke's zusje gespeeld en toen heb ik haar opgetild en met zijn beidjes gedanst!

Alissia Ahrends:

Ik vond "4 op een rij" het leukste. Dat stond er ook bij en dat vond ik het leukste. Ik heb één keer gewonnen!

Juf Wendy van de Werf:

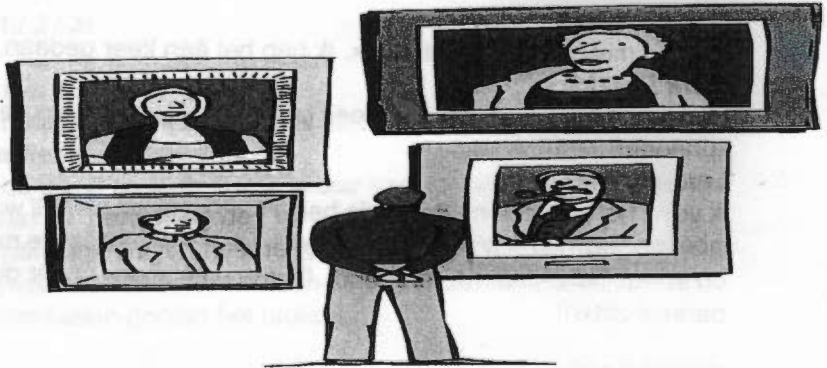
De ochtendgymnastiek vond ik erg leuk!

Juf Suus Hartman:

Ik vond alle spelletjes leuk, en dat alle kinderen lekker aan het spelen waren. Ook het frietjes eten was erg leuk en lekker!

Sirjansland, 16-9- 2005

"Wil je een stukje schrijven over de kunstexpositie in de 'Sirene'?" zo werd aan mij gevraagd. Op dat moment kon ik nog niet gelijk ja of nee antwoorden. Want wat valt er te vertellen over al die enthousiaste creatievelingen uit Sir die hun medewerking aan de expositie hebben toegezegd en verleend, en die al hun persoonlijke uitingen op papier, doek, board, tegels, stof of door hun lens van de camera te kijk voor u hebben gezet?

Totdat ik in de krant het volgende zag staan: "Waar verf vloeit, gaan vogels fluiten". Toen dacht ik: als ik dit nu eens in mijn achterhoofd hou? Want waarom fluiten vogels als er verf vloeit? Komt dit omdat zij, net als de Sir'se creatievelingen vrolijk worden van al die prachtige kleuren, die rust, die tijdloosheid? Vergeten vogels, net als mensen, alles? Zelfs gevaar? Als ik voor mezelf spreek dan vergeet ik nl ook de tijd, als ik heerlijk met pastelkrijt bezig ben. Zeker als het idee dat ik in mijn hoofd heb ook zo op papier komt! Toch weet ik nog steeds niet zeker of deze stelling klopt. Maar in ieder geval heeft het me wel geholpen om een stukje op papier te zetten over de kunstexpositie tijdens ons superfeest "Sir-700".

Bedankt iedereen die heeft meegeholpen, direct of indirect om de kunstenaars/creatievelingen van Sir tijdens Sir-700 in de schijnwerpers te zetten!

Ga vooral door met al jullie creatieve uitingen!

Joke Goudzwaard

Waar verf vloeit, gaan vogels fluiten

Klassewerk

Groep 6

Dominic Parrin:

Ik vond de disco het leukst!

Amber van den Ent:

Ik vond de bbq heel leuk en lekker. Op woensdag was er een disco, dat vond ik super.

Marijn de Jonge:

Ik vond het feest leuk omdat ik met de modeshow heb gewonnen.

Jemina Wooldridge:

Ons dorp bestaat 700 jaar en er was heel veel te doen. Wij moesten zingen in een tent met het Oosterlandse koor.

Even voorstellen.

Na een korte "winkelactie" in Bruinisse, werd ik aangesproken door buurman Lo Piek. "Ha Heleen, komt dat goed uit dat ik je zie; wil je een stukje over jezelf schrijven voor in De Sirene"? Een twijfelachtig "ja" was mijn reactie en tijdens mijn terugtocht vroeg ik me af of dat nu wel zo interessant is om te lezen.

Toch maar proberen en automatisch ga ik terug naar mijn geboortjaar. Ik ben in 1958 in Sirjansland geboren. Mijn basisschoolcarrière bestond uit 2 jaar les van juffrouw Heule, vervolgens 4 jaar van meester Heule.

U zult begrijpen wat een geweldige schok het was om je daarna in het middelbaar onderwijs in Zierikzee te storten. Samen met o.a. Ineke Poot en Tonnie de Jonge, stevig trappend tegen de wind, (of was het de slappe lach waardoor ons tempo zo traag was) is het ons toch gelukt.

Na het middelbaar onderwijs breekt er voor velen een periode aan van: de wijde wereld in, zo ook voor mij. Maar Sirjansland bleef toch aan me trekken en inmiddels woon ik er al weer 15 jaar.

Ik kan het natuurlijk niet nalaten uit te spreken in welke mate ik met velen van u genoten heb van het fantastische Sir 700-jaar feest.

Heleen de Hulster

Klassewerk

Groep 4.

We hebben gedanst en spelletjes gedaan. Ik vond het leuk!
Groetjes Angelo.

Het was heel leuk bij het braamfeest en Sir 700 !!!!!!!!!!!!!!!
We hebben gebarbecued en me vader sneed een big !!!!!!!!!!!!!!!
Ik ben niet in de helikopter geweest en ik heb gespeeld.
Woensdag ,vrijdag en zaterdag was het heel druk in het dorp.
Groetjes Marc

Ik heb spelletjes gespeeld en we hebben blik gegooid.
En ring gooien en naar het Sirsebosje geweest.
Ook pijl-schieten en op het springkussen en friet eten
Groetjes Jaimy

Pas geleden was er Sir. 700 jaar
Het was heel leuk
We hebben gespeeld
Alleen zaterdag ging het regenen.
En ik heb in de regen gedanst
Groetjes Lise

Groep 7

Luuk van Duijn:

Het feest was leuk, er liepen kippen los en die kon je voeren.

Justin van den Anker:

Ik vond het feest heel leuk en je kon veel dingen doen. De disco is leuk geweest.

Paula Dooge:

Ik vond het feest heel leuk. De spelletjes vond ik het leukst, maar toneel ook.

Zierikzee, 29 November 1928.

Waarachtbare Heer!

Hiermede moet ik U eenige kennis geven van de autobus van
Sint-Jansland.

Is het de heeren bekend als dat er met die bus alles ge-
beurd, o.a. kolen, zand, cement, grind, iedere morgen is het
melk auto daar die zure lucht je tegemoet komt, verleden week
zaten er 2 varkens in nu zullen de heeren toch wel weten welk
een oedeur lucht dat is de andere dag een landbouwmotor daar
liep de olie door heel de bus heen en omdat de reuk nog niet
sterk genoeg was nog 2 geiten er bij, en dat behoeven de
heeren niet te gelooven maar daar kan naar ondersocht worden,
en andere gaan de heeren eens een kijkje nemen Donderdags in
Zierikzee daar worden de passagiers bij een zak kolen, turf of
meel gestuwt. Komt hier aan 4 weken achter elkaar met 22 per-
sonen en mag er 14 in. Mochten de heeren daar eens een maatregel
voor treffen, want een bus is toch geen vrachtwagen of ik heb
het mis.

Mijne Heeren als dat zoo door gaat komen er meer aanvragen,
met zulk een rit passagiers er in en een vracht hout boven op
de bus, gevaarlijk genoeg, zoo kan ik wel honderd gevallen van
die wagen opnoemen, het is het top punt.

Hoogachtend,

(get.) J. Roest, Zierikzee.

Onderwerp:

Autobusdienst.

In voldoening aan het verzoek, vervat in Uwe apostille van 3 dezer, A No. 890, 2e afdeling, hebben wij de eer U mede te deelen, dat voor zoover ons bekend, door C. Bouterse te Birjansland op marktdagen te Eierikse een autobusdienst wordt onderhouden van Birjansland via deze gemeente naar Eierikse en omgekeerd. Met dezen dienst worden alleen personen vervoerd; dat meer personen gelijktijdig worden vervoerd dan er plaatsen zijn, is nimmer waargenomen. Het aantal passagiers bedraagt meestal ½ tot 10 personen. Deze dienst, welke in een groote behoefte voorziet, wordt alleen op Donderdag onderhouden. Op andere dagen wordt de autobus gebezigd voor het vervoer van alerhande waren, doch dan worden geen passagiers vervoerd.

Burgemeester en Wethouders van Nieuwkerk

 Burgemeester.

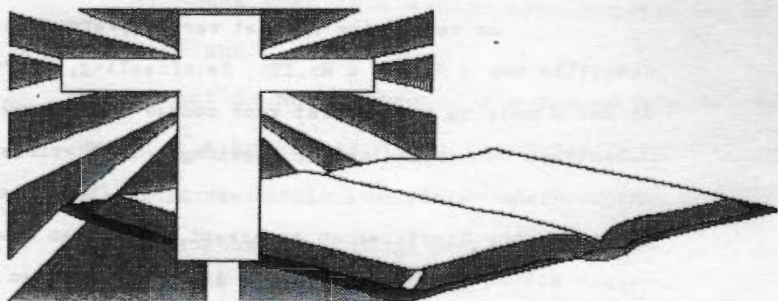

 Secretaris.

AAN

 den Heer Commissaris der Koningin
 in Zeeland

 te
 M I D D E L B U R G

Kerkelijk nieuws

De toren sprak, naar 't stad gewend:
Gij mensen die daar jaagt en rent,
Sta stil als ik en beidt uw tijd:
De goede of boze daad geschiedt,
De tijd ten spijt.

Sirjansland heeft ook een toren met alles wat daar bij hoort, zoals een uurwerk en een luidklok. Geen torenhaan; de architect die de toren in 1958 ontwierp, vond een haan niet passend bij zijn ontwerp en zo is het een scheepje geworden, alleen hijzelf wist waarom.

Wie is eigenaar van dit alles? Per traditie zijn de oude dorpsstorens danwel torens op een oude bouwplaats eigendom van de burgerlijke overheid. Ooit was dat ook zo met de kerkgebouwen, maar dat vond Napoleon niet goed. Sinds die tijd dacht iedereen dat de toren van de burgerlijke gemeente was, ook die gemeente zelf, die dan ook alle onderhoud voor haar rekening nam.

Een jaar of twintig geleden evenwel kwam op het gemeentehuis iemand tot de ontdekking dat de wet niet toelaat dat iemand eigenaar is van een bepaald stukje van een ontroerend goed en dat dus de gemeente helemaal geen eigenaar van de toren was, ja dat ook nooit geweest was ! Tot ieders verbazing bleek de kerk de

eigenaar van het hele gebouw, met de toren en al. De kerk zat echter niet om dit bezit te springen en de gemeente wilde de toren ook niet kwijt zodat er vrij gemakkelijk een regeling kwam, waarbij de kerk dus als eigenaar erkend wordt, maar waarbij alle onderhoud en alle verantwoordelijkheid voor eventueel door de door de toren veroorzaakte schade door de burgerlijke gemeente gedragen wordt. Mocht u dus morgenochtend een toren op uw auto aantreffen, wat niemand hoopt, ziet u daar dus een stuk kerkelijk eigendom maar voor de schade verwijzen we u naar de gemeente Schouwen-Duiveland.

De kerk mag de klok luiden om de kerkdiensten aan te kondigen, een traditie, het zij maar eens gezegd, die wel eens even oud zou kunnen zijn als het dorp zelf. Evenals het luiden bij begrafenissen, maar daarvoor moest, in ieder geval vroeger, een bedragje voor in rekening worden gebracht. De luidklok is nog niet zo oud, van 1958 en heeft als opschrift: Ik roep de levende en ik beweene de doden.

Klokkengieterijen hebben een boekje met opschriften waaruit je mag kiezen en dit komt daar uit, wat natuurlijk aan de waarheid ervan niets afdoet. Een klok is, geloof het of niet, een muziekinstrument en brengt dus toon voort, nou ja, een toon dan. In ons geval is dat de C, dat staat er tenminste op en ik vermoed dat het c tweegestreept is. De wat weemoedige klank van een klok wordt veroorzaakt doordat een kleine terts als boventoon meeklinkt.

Tenslotte nog dit: als iemand wat weet van de dichtregels hierbovenaan, verneem ik dat graag.

P.J. Heijboer.

De kookpen

Deze keer iets anders in de kookpen, namelijk een cake.
Dit, omdat de persoon die aan de beurt was, Jacco Geertsen, niet gereageerd heeft. Maar in de volgende Sirene krijgt hij weer een kans.

Bananecake

350 gr. Suiker

½ theel. kaneel

350 gr. Bloem

½ theel. nootmuskaat

300 gr. Boter

1 eetl. vanille extract

1 zakje bakpoeder

3 grote eieren

zout

3 overrijpe bananen

Verwarm de oven voor op 160°C. Verwarm de boter tot hij vloeibaar is en klop de suiker met de eieren erbij goed los. Prak de bananen met een vork en roer ze samen met het vanille-extract door het suikermengsel. Klop niet te lang, alles moet net gemengd zijn. Roer door de bloem het bakpoeder, de kaneel, nootmuskaat en het zout. Schep dit ten slotte door het bananemengsel. Vet een cakevorm, met een inhoud van 1 liter in. Schep er een lepel bloem in zodat de bakvorm geheel bebloemd is. Doe het cakebeslag in de vorm en bak de bananecake in het midden van de voorverwarmde oven in ongeveer 1 uur gaar. Controleer of de cake gaar is door er met een mes of satéprikker in te steken, komt het mes er droog uit dan is de cake gaar. Smulse!!

Sonja van der Meulen.

Kleurplaat

Klassewerk

Groep 5.

Ik vond alles heel leuk.
alleen vond ik het niet leuk dat het zaterdag ging regenen.
Mijn vader en moeder hebben aan korfbal meegedaan.
Zaterdag hadden ze kippen losgelaten.
Groetjes Tamara.

Pas geleden was Sirjansland 700 jaar.
Het duurde 3 dagen woensdag vrijdag en zaterdag.
Alle 3 de dagen waren hartstikke leuk.
Alleen 1 dag ging het regenen, dat vond ik wel jammer.
De andere dag was er een korfbal toernooi en dat was best grappig.
Het Braamfeest was er ook door gemengd.
Dat was gaaf!
Groetjes Elles.

In Sirjansland was eens een keer SIR. 700
en mijn broer was jarig dat is leuk.
en er was Braamfeest.
Het was een leuke dag.
Je kon ook pijl en boogschieten en ik had 250 punten gehaald.
We hadden een barbecue.
Op het laatst ging het heel hard regenen.
Hidde

Een paar dagen geleden was het Sir. 700 jaar
en het braamfeest.
We hebben ook patat gegeten.
Er was ook nog korfbal en mijn moeder deed ook mee.
Op het laatst was er een barbecue
en we moesten ook nog zingen.
Jeffry

Ik vond het erg leuk.
Ik was als musketier verkleed.
Ik stond in de krant.
en de band was goed
De 2de dag kwam er een overstroming.
Het stond tot me been.

Machiel.

Groep 8

Karen Vossen:

Sir 700 vond ik leuk. Meedoen aan het toneelstuk vond ik het leukst.

Marieke Hanse:

Ik vond allebei de feesten heel leuk en warm maar wel heel gezellig.

Geraldine de Bruine:

Ik vond het leuk en gezellig. Ik heb toneel gespeeld, gezongen en foto's gemaakt.

Bart van Esch:

Ik vond het leuk om de foto's te maken op woensdag. Kijk maar op de OBS duiveland site! (www.obsduiveland1.nl) red.

Fay Steenpoorte:

Ik vond het 3 leuke dagen, vooral de modeshow en de toneelvoorstelling. En ik had een hele mooie middeleeuwse jurk.

Comité Sirjansland 700 jaar

Sirjansland, 1 oktober 2005

Ik kon er wel een beetje op wachten: Aad, redacteur van dit blaadje, die belt voor een stukje in de Sirene. Daar ben je klaar mee, feest voorbij en dan nog een stukkie over het feest!

Wat te schrijven en wie niet te vergeten, hoe het op te schrijven en toch er iets moois van maken. Ik weet het niet, was het feest nog maar aanstaande, dan wist ik het wel, maar nu alles achter de rug is en de laatste nieuwsbrief ook weg is, vind ik het toch wel moeilijk om nog iets over Sir-700 te schrijven. Toch is er hoop, daar gaat-ie dan!

Eerst de prachtige dvd en foto-cd, die van het feest gemaakt is door Ton Meuldijk: ze gaan als broodjes en de beelden terugzien is werkelijk heel leuk, de reacties ook: veel van weet-je-nog-wel en oh ja, die was er ook en van wie is die er eentje? Zelf zie ik er ook velen, die ik nog nooit van mijn leven heb gezien, gelukkig zijn er nog oer-sirjanslanders, die de leegte opvullen, zodat wij er weer heel wat bekende gezichten bij hebben gekregen.

Na het feest de boel opruimen was ook heel leuk. Zondag 11 september hebben we 's morgens bijtijds weer plaatsgenomen in het commandocentrum bij Wilma en begon de dag met het wegpoetsen van alle troep van de vorige dag. 25 Zakken vuilnis van groot formaat vormden het grootste deel van de barbecue en gelukkig was de gemeente zo vriendelijk dat maandag allemaal op te halen (voor niets!!). Zelden ook zoveel lege bierbekers door de handen laten gaan, het was mooi weer immers en de voortdurende warmte maakte de kelen dorstig. Ik moest onmiddellijk nog terugdenken aan zaterdagmiddag achter de school: drie man/vrouw stonden

onophoudelijk te tappen en als je daar een tijdje op staat te kijken, krijg je pas echt het gevoel van hoeveel er doorheen ging.

Gelukkig maakte de overvliegende helikopter me wakker en ik was blij daar niet in gezeten te hebben, totdat ik de filmbeelden en de foto's onder ogen kreeg: ik ga dat zeker nog een keertje doen, maar dan wel in iets groters!

Daarna weer koffie bij Wilma en een korte evaluatie van het gebeurde, ja, het had niet moeten regenen, logisch toch. Iedereen tevreden en moe, daarna nog een paar bloemetjes, het eerste biertje op de camping, waar de hele crew van de Schollekop het nog eens dunnetjes overdeed: wat een buffet en wat zaten ze te eten. Ik moest even denken aan de winst, maar dat zullen ze wel goed geregeld hebben. Hoofdsponsor Ton ook tevreden en gelijk even afspreken, wanneer de rest van al die honderden stoelen en tafels kan worden afgeleverd. Maandag dus en daar ging die weer: eerst koffie in het commandocentrum bij Wilma en daarna podiumdelen in een bus van Jacques hijsen. Dat was minder, voor je het wist zat je er met je handen tussen en dat gebeurde dan ook. Daarna naar de camping en in een rijtje een paar honderd stoelen naar boven en nog hoger de zolder op. Gelukkig waren er weer vrijwilligers, zodat de vele handen.....

Vorige week hebben we poorten laten zakken en dankzij Koos was dat een fluitje van een cent. Voortaan wel de ladder weghalen als Koos een boom ophijst en die ladder om wat voor reden nog tegen de boom staat. De gemeente (alweer!!) haalde de volgende dag al het groen op, Cees nam de bakken mee en langzamerhand zag Sir er weer net zo uit als voor het feest.

De schapen staan op stal, wat niet gezegd kan worden van de kippen: ook in Oosterland zijn er enkele gesignaleerd en ik vrees dat veel van die aardige diertjes in verschillende vriezers zijn beland, want ik heb er sinds afgelopen week geen eentje meer gezien. Isaac schijnt nog een week aan de kraan van de wastafel te hebben gerukt om daar een varkenskop af te halen: hij deed wat er op de garagedeur staat en nu maar afwachten hoe lang ze dat daar nog

vol gaan houden.

Je begrijpt, daarna weer koffie in het centrum en eigenlijk duurt het feest voor ons nog best een poosje langer: langzaam afkicken en ook weer vol gas aan het werk, wat best lastig is, er zijn helaas een paar dingetje blijven liggen en de orde van de dag ontuchttert snel!

Leuk en hartverwarmend zijn de reacties na het feest: bedankt voor alle bedankkaarten, dat is echt heel fijn geweest en bezorgt je elke keer weer een warm gevoel.

Iedereen is benieuwd naar de centen, hoe staan we er voor en moeten we komende winter opnieuw gaan bedelen. We denken van niet, maar er moet nog veel worden betaald, al zijn de berichten van Frans nog goed, afwachten dus!

Leuk om te weten is, dat de familie Hendriks een prachtige merklap aanbod voor de verkoping en die bracht €50,= op, die we weer doorgeven aan Wim Mulders, zodat hij daarmee iets kan doen voor Srilanka. Doet me trouwens ook nog denken aan die prachtige tentoonstelling in ons Verenigingsgebouw: wat een foto's en wat een belangstelling, ook zo'n hoogtepunt van onze viering, maar voor ons waren het allemaal hoogtepunten en het gevoel bij mij is nog lang niet over, moet ook niet.

Als alles goed gaat, gaan we deze maand nog een hapje eten in de Schollekop, met ons ploegje, waar we het allemaal mee gedaan hebben die afgelopen anderhalf jaar. Vraag me niet hoe het kon, maar het is wel gelukt en daar ben ik heel gelukkig mee,

bedankt,

Gerard Oele

Stand van zaken verenigingsgebouw.

Het voortbestaan van ons verenigingsgebouw is in 2004 door het accommodatiebeleid van de gemeente op losse schroeven komen te staan. De vele protesten hebben er misschien toch toe geleid dat er een ommekeer kwam in het stanspunt van de gemeenteraad.

De woningbouwvereniging Zeeuwendijk zou uitkomst kunnen bieden. Tot eind februari 2005 zag het er naar uit dat het verenigingsgebouw, door verkoop aan Zeeuwendijk, voor ten minste een periode van 10 jaar behouden zou blijven.

Echter, de gemeente liet ons weten dat de onderhandelingen met Zeeuwendijk op het laatste moment om financiële redenen op niets zijn uitgelopen. Hoe het verder zou moeten was nog niet duidelijk. Mogelijk zouden alle betreffende accommodaties op Schouwen Duiveland in één koop aan de hoogste bidder worden verkocht. De gemeente wilde bij een eventuele verkoop wel vasthouden aan de afspraak dat de gebouwen tenminste voor een bepaalde periode behouden zouden blijven. Die periode is voor ons verenigingsgebouw 10 jaar. Bij het schrijven van dit artikel, 16 september 2005, is men er bij de gemeente nog steeds niet uit. In de wandelgangen wordt toch weer gesproken over Zeeuwendijk. Hoe het verder gaat moeten we afwachten. Een tweede protestronde staat ons mogelijk te wachten. Gezien de grote steun vanuit de bevolking bij de eerste actie moet een tweede en eventueel een derde ook zeker lukken. We gaan ervoor!

Heeft u wat te vieren of te overleggen?

Doe dat dan in het verenigingsgebouw. Zo werkt u mee aan het bestaansrecht voor onze accommodatie!

Buffet en interieurverzorging, Toos van Vugt, tel. 644531.

Inlichtingen en verhuur, Janny Fluijt, tel. 642108

Namens de beheerscommissie verenigingsgebouw,
Dirk Fluijt, september 2005

Informatie van de

Dorpsraad Sirjansland

De dorpsraad is de schakel tussen bewoners en de gemeente. Zij is betrokken bij allerlei vormen van overleg. Met de politie en de gemeente is direct contact. De leden van de dorpsraad staan open voor opmerkingen en vragen uit het dorp. Wellicht kan de dorpsraad iets bespoedigen omdat zij een andere ingang heeft bij de diverse instanties dan de meeste inwoners.

De samenstelling van de dorpsraad van Sirjansland is als volgt:

Voorzitter : Bram van der Graaf,
Secretaris : Dirk Fluijt
Penningmeester: André de Jong,
Leden : Heleen de Hulster, Petra van der Zande,
Martin van der Hoek, Bram Marijs, Sjaak Visser
en Gerard Oele.

Dorpsraadvergaderingen.

De dorpsraad komt gemiddeld 9 keer per jaar bijeen. Hiervan zijn vier openbare dorpsraadvergaderingen.

De eerstvolgende openbare dorpsraadvergadering is op 7 november a.s.

Alle openbare vergaderingen starten om 20.00 uur in het verenigingsgebouw en zijn voor iedereen toegankelijk. De besloten dorpsraadvergaderingen zijn uitsluitend bedoeld voor de leden van de dorpsraad.

Activiteiten en stand van zaken.

Sir 700.

Het budget "Leefbaarheid" van de dorpsraad is bijna geheel ten goede gekomen aan het grandioze feest rond het 700 jarig bestaan van Sir.

Het is tevens het laatste jaar dat de dorpsraad over zo'n budget kan beschikken. Vanaf 2006 is er voor heel de gemeente wel eenzelfde bedrag beschikbaar. Elk initiatief dat betrekking heeft op de leefbaarheid komt in beginsel voor subsidie in aanmerking. Het maximale subsidiebedrag is € 2500,00. De subsidie moet door de betrokkenen rechtstreeks bij de afdeling Samenleving van de gemeente worden aangevraagd. De dorpsraad kan als adviserende instantie initiatieven ondersteunen.

Verkeersremmende maatregelen Zandweg.

Het waterschap Zeeuwse Eilanden heeft laten weten ook in 2006 geen geld beschikbaar te stellen voor verkeersremmende maatregelen die nodig zijn om de verkeerssnelheid ter hoogte van de campings aan de Zandweg tot een aanvaardbaar niveau terug te brengen.

Verkeersremmende maatregelen Lageweg.

De gemeente is van plan om de verkeersgeleiders bij de school te verleggen.

Dorpsraad van Sirjansland,

Redactie

Janny Fluijt
Sonja van der Meulen
Lo Piek
Aad van Vugt

Colofon

De Sirene is een uitgave voor de inwoners van Sirjansland en verschijnt twee maal per jaar in een oplage van 160. De Sirene wordt financieel ondersteund door de dorpsraad van Sirjansland en gekopieerd i.s.m. de O.B.S. Duiveland.